सं° उदकमध्ये मृते । भूमिकपालो वैद्यानरोऽरिष्यामये ॥१६॥ ऋरिष्टरोगे द्रोण्यामये । सं° श्रिरिधामये श्रज्ञतामये (१३.३.इ.३) भू°नरो भवति · रिष्टिरायु-धम् तत्कृत ग्रामयो रिष्धामयः न रि॰योऽरि॰यः भूमिकपाल एव भूमिरे-वास्य कपालस्थाने। लोष्टकपालं जातूकार्यी भेदात् ॥१०॥ इवं व्हि श्रूवते (१३.३. इ.३) वैद्यानरं दादशकपालं भूमिकपालं पुरोडाशमनुनिर्वपतीति । तत्पु-नर्नुपपन्नम् । येनात्र दादशकपालो वैद्यानरोऽन्यते । यो वैद्यानरो दादश-कपालः स भूमिकपालः कर्तव्य इति । द्वाद्शकपालतायाः भूमिकपालतायाञ्चा-सम्भवात् । लोष्टकपालवे च भूमिकपालतानुपपत्तिरेव । तस्माइमिकपाल व्वे-ति सम्प्रदायः । सं° लोष्टा ३) व्व कपालानि यस्यासौ · कुतः भेदात् कपालेषु संख्यायोगेन भेदोपदेशात् न चासौ भूमिकपालवे सम्भवति । [तस्मालोष्टानि मृत्वाउानि कपालस्थाने उपधेयानि । एवं सित उभयानुग्रको भवति लोष्टानां भेदाद्वादशकपालता भूमिकपालता च रतर्या भूमे रेकवेनाभेदाद्वादशकपाल ह्व]। नाशे तल्लेण यावापृथिव्यः पयो वायव्य७ सौर्यः ॥१६॥ तल्ल-शब्दस्तत्रैक्यार्थ इति केचित् । तत्युनर्नुपपन्नम् कालाग्वभेदादिना प्राप्तवात् । तस्माद्देश्चदेविकमत्र तत्नं यथा स्यादिति नन् च वैश्चदेविकप्रकृतिवेन प्राप्नोत्येव तत् नेत्युच्यते वायव्यसौर्याभ्यां न हि नवप्रयाजनादिविधिरुच्यते ग्रतस्त-त्प्राप्त्यर्थं तलेणिति वचनम् । सं ग्रश्चस्य नाशे तलेण त्रिक्विष्केष्टिर्भवति ।

म्रात्यव तालवाता जवनार् । व अवत्व नारा तालवा । त्रकृत्वव्याष्ट्रम्यात । म्रात्यव वार्षा ॥११॥ म्रान्यस्मिन्नपि नष्टे द्रव्ये इयमिष्टिर्भवति । स व्यवस्याध्यन्यन्न-श्येदेत्वेव वंत्रेतिति (१३-३-०-६) : म्रस्येति च म्रकृणात्प्रकरृणाद्विक्नं भवति ।

सं° ग्रश्चमेधयातिनोऽन्यत्रापि व्हिर्णयादिद्रव्ये नष्टे र्यमेविष्टिर्भवति । प्रताते वायव्यम् ॥२०॥ यखश्चो वडवा७ स्कन्देद्वायव्यं पयोऽनुनिर्वपेदिति (१३.

३. इ. १) वचनात् । सं वउवायां कृतरेतःस्कन्दनः प्रज्ञात इत्युच्यते । मृतादर्शनयोः ॥ ११ ॥ मृते चादर्शने च ॥ ॥ तृतीया कण्डिका ॥ ३ ॥ ॥ ग्रन्यस्य रशनादानादि करोत्यश्चयुक्तम् ॥ १ ॥ रशनाचन्यस्याश्चयुक्तं कर्तव्यम् श्च-

१) ॰च्यते K. ॰यते Deva in his quotation of this passage. २) ॰लता Deva (AB). ३) Thus Ss. लाष्ट AB.